

Tale v. student Nanna Kibsgaard Rasmussen

Hej venner. Kæmpe tillykke med huerne. Hvor ser I bare godt ud, alle sammen.

Jeg er blevet spurgt, om jeg ville holde elevtalen i år. Jeg er stolt, rigtig glad, men også ydmyg over at få lov til at holde tale for jer. For i virkeligheden er der jo mange af jer der er meget klogere end mig. Jeg har jo ikke 12 i huen.

Måske er det fordi jeg har været med i elevrådet. På den anden side var det kun mig der stillede op, så det er heller ikke ligefrem noget at prale af.

Men nu står jeg her, og I sidder der. Velkommen til min tale til jer, som jeg har givet navnet: Kung Fu Panda.

Kung Fu Panda er min helt. Og ham vil jeg gerne fortælle jer om. Han er en stor rund Pandabjørn, der hedder Po.

Po arbejder i en nudelrestaurant sammen med sin far, der er en and.

Po laver kun nudler fordi det er hans fars drøm. Pos egen drøm er at lave Kung Fu, men da hans far ønsker at han skal arve restauranten, og hans ydre ikke ligefrem lægger op til at være kung fu-kriger, er Po's drøm meget fjern.

Ved et tilfælde bliver Po en dag valgt til at være dragekrigeren, som er den Kung Fu-kriger, der skal redde hele dalen.

Det er et chok for alle, at det bliver Po, men Po kæmper for at nå sin drøm, han kæmper for at kunne leve op til titlen. Naturligvis ender filmen med at lige netop Po bliver den dragekriger, som redder hele dalen.

Kære medkrigere. Hvis det er mig der er Kung Fu Panda, så er I de fantastiske fem. Alle har hver deres kendetegn, og der er ikke to der er ens.

Hvor kan vi lære uendelig mange ting fra Kung Fu Panda.

For det første: **For at få succes behøver du ikke at være bedre end de bedste.**

Da Po skal trænes op til at være dragekriger, bliver han meget usikker på sig selv. Po ved godt at han ikke er som de fantastiske fem, der er de bedste Kung Fu krigere.

Han snakker med lætermester Shifu, som er hans træner, (Han er vel sådan en slags gymnasielærer) og siger til ham: *"De er de fantastiske fem. Jeg er bare en mig"*

Til det svarer træner Shifu. *"Hvad der gør dig til en bedre konkurrent er ikke sammenligningen med*

dem, men din helt egen særskilte måde at kæmpe på"

Vores samfund er de seneste år blevet mere og mere resultatorienteret.

Karakterræs, bonusordninger og optagelsespres. Med kommentere som "Fik du ikke 12?" og "Hvad gik galt?" Er det helt naturligt at gå efter det bedste gennemsnit. Og selvfølgelig vil vi gerne have en god karakter. Men vi skal vel også bevare lysten til at lære og bevare nysgerrigheden!

I dag skal vi gøre os ret umage for at lade nysgerrigheden skabe motivation og ikke blot ønsket om den gode karakter.

Samtidigt skal vi gøre os umage for at det er os der definerer den gode karakter og ikke karakteren der definerer os.

I dag kommer vi ud med meget forskellige karaktergennemsnit. Men for at vi selv får succes tror jeg at det er rigtigt vigtigt at huske, at det ikke handler om at være den allerbedste, med det allerhøjeste gennemsnit. Men i stedet at man er bevidst om, at man sagtens kan være dygtig uden at være den bedste. -og huske på, at vi selv definerer, hvad der er godt for os selv. Det skal ingen andre have lov til.

Hvis jeg nu er kommet ud fra danskeksamen og har fået 02 fordi jeg ikke har styr på barokken, er jeg så generelt dårlig til dansk, eller er jeg bare dårlig til barokken? Jeg kan jo sagtens være god til dansk selvom jeg ikke har styr på Barokken. Jeg kan sagtens have en god matematisk forståelse selvom jeg bøvler med banekurver eller binomialfordeling.

Her på gymnasiet skal vi leve op til skolens krav og til samfundets krav, men det vigtigste er at vi bevarer lysten til at **forfølge vores egne dømmes og ikke andres.**

Det gør Po jo også.

Po arbejder med at sælge nudler. Det er hans fars drøm, at han skal arve nudelrestauranten, men Po bliver aldrig rigtig god til at servere nudelsuppe, for det indgår ikke i hans drøm.

Hans allerstørste drøm det er at lave kung fu.

Hvis vi satte Po (der jo er en stor tyk panda) på gymnasiet ville han nok ikke ligefrem have fået den bedste karakter i idræt, når nu han både skulle igennem fodbold-forløb, danseforløb der indeholdt laban og salsa og konditionsforløb. Men måske hvis vores idrætslærere sneg et enkelt lille Kung Fu forløb ind i pensum, ville Po kæmpe til sidste sekund for at blive så god som muligt, -og så ville alle kunne se, at også Po kan noget på et gymnasium, for det er lidenskaben, der gør os gode. -ikke andres forventninger til os.

Så medkrigere! Selvom du har dumpet matematik kan du godt blive matematiker. Selvom du ikke kommer ud med de bedste karakterer i samfundsfag, så kan du godt blive politiker. Det handler bare om at følge din drøm. Så skal du nok nå den på din helt egen måde.

"Den hemmelig ingrediens i den hemmelige ingredienssuppe er... ingen ting."

Det her er et rigtig vigtigt citat, men det kræver nok lidt forklaring...

Po's far har en hemmelig ingredienssuppe, som hele dalen elsker. I suppen er der en hemmelig ingrediens, som ingen må vide. Ellers havde den naturligvis ikke være hemmelig kan man sige. Men den hemmelige ingrediens i den hemmelige ingredienssuppe er - ingen ting.

Pos far fortæller Po, at det handler om at tro på at du er noget helt specielt, så bliver du det. Det gør altså noget specielt bare det, at du tror det er specielt. Den hemmelige ingrediens i din suppe er altså dig selv.

Og det er netop det, der gør Po til den fantastiske kriger han er. At han tror på, at han er dragekrigeren, og derfor er han dragekrigeren.

Så når vi nu kommer ud i den store verden, så skal vi huske at lige meget hvilken vej vi går, så kan den blive helt speciel, hvis vi tror på det. Og netop det er vigtigt at huske, at den hemmelige ingrediens er ingenting. Den hemmelige ingrediens er ikke at vinde i Lotto, eller have indflydelsesrige forældre, eller alene at få høje karakterer. Den er troen på dig selv, og den kommer indefra.

Dette betyder ikke at du skal læne dig tilbage og vente på succes, men derimod gøre dit bedste og tro på at det er det rigtige du gør.

Po's store læremester i Kung Fu mester Oogway, som er den viseste inden for Kung Fu. siger til Po:

"I går er historie, i morgen er et Mysterie og i dag er en gave."

Kære medkrigere! I dag er en gave. I dag kører vi afsted -ud i verden.

Gymnasietiden er historie. En fantastisk historie, fyldt med gode minder, som vi naturligvis skal mindes.

Minder om det fællesskab som indeholder os alle. For nogle 3 hårde år, for andre 3 fede år, 3 udfordrende år eller 3 sjove år. Alle er vi en del af det fællesskab, som vi har på VORES årgang.

I morgen starter fremtiden og vi skal glæde os til det mysterium der venter os, men ikke i dag!

I dag nyder vi at 3 års gymnasietid gav os fællesskabet, gav os hinanden. Vi skal nyde nuet, at vi nu

sidder her sammen, alle sammen. Og at vi senere i dag, står i en lastbil sammen med en masse skønne klassekammerater, der alle er færdige med gymnasiet, og alle er klar til at tage ud og følge deres drømme.

DET er en gave. I dag er en gave, en gave vi skal sætte stor pris på.

Tak Midtfyns Gymnasium, fordi I skabte rammen.

Og kære medkrigere. Kan vi lære noget af Kung Fu Panda, så er det: Nyd nuet, for det er en gave. Glæd jer til i morgen, for det bliver et mysterium, og husk: Den hemmelige ingrediens i dit liv er ingenting. Det er dig selv.

Tillykke til os